

Yhdelle Jumalille Sielulle Pöyhymisestä alinomaa Rucouris.

Ensimmäinen Wirsi.

W. c. D! Jesu Christ sä autuden re.

Emanuel taimas mun Jesuren, Pohdut mi-
nua Anstios woimal, Sill Moseren Laki
mun runnelut on, Ja kynneleil täyttänyt sil-
män, Ah! armada Jesu myöds mailman pääl,
Cuin minua rundele autuden tiel, Ja sano: jo
Jesús sun hyljäs.

2. Itkewil silmil mailmaan tulin, Waan cof-
cau sijt wahwistuin ajas, Niin mailman cança
synnis juoyin, Ennen cuin tundoni heräis, wasi-
udesi mun täyty lapsen tulla, Jos tahdon mun
Jesuren lapsi olla, Ja seurota Carikat ijan.

3. Laina o Jesu! mull kärsimystä, Ettän tä-
män elämän ehton, Woittaisin caicki mun wihole-
lisen, Niincuin ny wäkewä Songar, Ett' coseant
täällä taistellut wiinamäes, Sitt weisara saisin
Carikan häis, Jesurel mun eloni Herral.

4. Autuden järjestyks armon ajas, On hurs-
cas elämäkerta, Ahdistettuin sieluin leposia. Da
Jesuren Weren wirta, Jos maailma wiha, Koll
Jesús autta, Mä rucoilen Isä ain Pojan
cautta, Hän on ain ainoa awun.

5. Salemin Caupung joc' ylhäl ombi, Mun
sielun riemulla täyttä, Ja Jesuren Werä myöds
Golgathasa, Mun sielun welasta päästä, Wan-
hurscauden Auringo Jesu Christ, Mä seison nyt
murhen kynnelis, Mut' Anstios turwaan aina.

6. Belialin ojat mun JEsuren On ymbärins
kiedonut täällä, Hän vilcattin mailmald nijneuin
mekin, Vihans päivinä maan päällä. Waan
cosca minn JEsuren dumiol tule, Silloin mond
sielu kyll wapise, Jote raadel on JEsuren lambait.

7. O! ihanat wuodet ja armo-päiwät, Cosc JEsuren
pijnaa täästutkin, O! ihanat wijcot ja autuat
hettek, Cosc Carikan ristiä muistin, Ne hetket
mun etteni awais taiman, Ne lietwitt sielun
waikian waiwan, Jost Emanuel sua kijtän.

8. JEsuren werisen Jaanan alla, Mä iken
nyt cobdastans annan, Ja hänen laupian caswous
etten, Mun puutoren aicanans kannan, O! JEsu
suloinen Nkämiehen, Eohdut mun suruinen
sydännen, Näil wijmeisill mailman hetkil.

9. Eija ett JEsus on lutan tulla, * Duo
mikeman coco maan piiri, Hän andapi cullengin
töidens jälken, Ja lapsens riemulla täyttä, Ah!
JEsu suloinen Arman Isä, Minulle heicolle
woiman lisä, Ett Tahtos tekisin aina.

10. The woiman Engelit eläwäin maal, † Ja
palwelewaiset Henget, ? Te suloiset ihmisten War
tiat, Jote Carikal kijtosta laulat, Olcat mun
Leikajan hynnin maasa, Ett: ijät' sitt' yhdes tai
wasa, Ain Händä kijtää saisin,

11. Hefekiel** Propheta on kirjoittanut, Cuing'
taiman talosa ombi, Juur kircas paiste ja riemun me
no, Niil autuil ostettuil maasta: Tämän näki†† mui
nen myös Stephan waina, Cosc Judan Cansa
händ kiwil surma, Niin taimas leimahti awoi.

12. Eystus nr Kircon Opettaja, Hän taiman
hlosta puhu, Ja cuinga ne walitut sielut siellä,
Ei:

* Matth. 12: 41. † Ebr. 1: 14. † Ps, 91: 11. ** Hef. 4
1: 27, †† Ap. 1. 7: 56.

Ei Jumalan kytögen suntu Nyt Christityt rakat
mä muistutan teit, Ett' rucoilet Jesust, cuin
muistan on meit, Eose edestäm ristisä rippui.

13. Amos, Herran Propheta sano: Ett' Da-
widin huone Jamaja, § Taas ylösrahetannijcuin
enneng; Ne meidän sielumme owat, Nöte Adamis
langen on caicki täällä, Näit Jesus rakensä
ristin päällä, Ja lepyti Jän's wihan.

14. Ettäs ollesans täsä elos Du wacaisell sy-
dämell rucoill: Ah! cakocat Taiwan wesi-lähteit,
Hän ilmast juoremast esti, * Viel tulisill Waunuill
läxi täälä, Eose temmatin Taiwan eläwäl-
dä; Näin Rucous hedelmän canda.

15. Nainin § Vesten kynnelden wissi Du JEu-
rell telwannut aiwan. Rucouyen cautra me caicki
woitam, Mit' itänäns nimittä taitan: Rucous,
tuo meil uudet Taiwan, Rucous li wittää caicki
waimat! Siis rucoilcam ahkerast oiaa.

16. Näin nöyrä rucous Herran edes Du woima
ja hedelmit' täynnäs, Moses hän muiaen wissä cau-
wan rucoill, Ett' wäsyi ja langeis maahan, Hän ru-
coil niin cauwan ett' langeis maahan: niin pitä Je-
sust rucoildaman, Sitt' waista on rucous ciuitu.

17. Ei se ol' niin fewiä autuax tulla, Cuih maut-
mat puhuwat steta. Wanhurses wapiice armon
li'os, Ett' usiasti horjatya rahro. Jos jocu
tääll pahala eti-maasa Du yhdengain he'ken pois
JEsusta, Niin Engelit i'kewät Taiwanäs.

18. Nicodemus † Jesureld kyösi minnen, Näsä
autus ja elämä seiwo? Käädny ja palot häntä
Jesus kasti, Ja lopsi iäll'ns tulla, Ei rahdo
not cuncan lapsi olla, Waan caisill on meli
autuax tulla, Ah eij ilman parannusta.

19. Ja

§ Amos 9:11 * 2 Tim. 2:11. § Luc. 7:13. † Joh. 3:3.

19. Taborin vuorell on hyvä olla, sill' JEsus on
Pirkkana siellä, Waan mengön en. st jocainen yrtitar-
haan, ja sitten Golgatan vuorel, Mä ymmärrän su-
run ja murhen päivät, Joiden läpis Jumalan lapset
käivät, Sisäll' Jsan Cunnian Taitwaan.

20. Yr Eremiti on myös nähnyt, Cung' yhten
hetken ja tijman, Colmkymänd' tuhat ihmisten sielu
On HErran duomioll tullut, Joist cari sielu
waan autuax tuli, Muut caic' codotuxen duo-
mion cuulit, Jo syfättin cuoleman cuppan.

21. Taitwallinen Jlä mun cunnian HErra, Mä
duomiol käh mun cansan, sill' sinua palwelen tästä:
Jähin, Sā olet mull autuden ansain. Mä itken hui-
fiast nyt Jeremiam cansa: Ah! JEsu, Ah! JEsu,
nyt armois ota; Jo pelwosta ratti raukeen.

22. Nätetdin on Sun laupiudes, O! JEsu Cun-
nian HErra: Sā Woiton Ruhtinas Israelis, Eik
sundiset mä Sull kelpa. Näin Christityt rackat on
JEsus huutan: Sulcat nyt sisälle Waldacun-
daan, Joc' walmistert on caturwil sieluil.

23. Sentähden mahdamme rohkiast siis Armo-
siuimes tygd kähdä, Sā Elämän Tie JEsu
Christ, Cuin syndin caic' maroit täällä, Ah! auxem
chei, rucollem wisist, Mä luowu meist suurist
syndiist, Waan saata Caana Maalle.

24. Evangeliuminssaarnan cautta Me peria tai-
damme Taitwan; Mut JEsu ett päässim Lain alda,
Joca meit peljättä aiwan, Sill nuoruden synnit
meill muistos owat, Waan cuitengin JEsuxen
Berit-Haawat, Meit' niistä pelasta taitaa.

25. Nyt täsä mun sielun armon tilas, Mä JEsu-
son Cuolemaan turwaan; Ei mual ol apu eik' lohdu-
tusta, Eh' en mä wies totifest usco; Sā epäu' co mi-

mi-

minua waiwat, Sill' caturwain sieluin on Jsa Tai-
waas. Ah! JEsu mun usconi wahwist.

26. Ei ole nyt kyhnelet silmis enä, Ne JEsu on
Merelläs muuttan, Nyt ijancaickisey riemu-
wijnay, Tuin luwan on omasta suustans: Ett'
udesa Salemin Caupungisa, Hän tahtopi kyh-
nelät iloy muutta, Ja caicki ne pojes pyhki.

27. Golgathas JEsu mun wissentti, Ett' syn-
nin welasta pääsin. Aut' JEsu ett' elästin tahtos
jälken, Mun elon ehtoon asti, Ett' cuollon cautt'
cullisin cunnia: siaan, Mun Taiwallisen Jsan
maahan! Sitä nöyräst rucoilen Gulda.

28. Niemust ja tulemast Taiwan ilost Mä rakkii
riemuita mahdan, Tääl häwäistyst, pilckaa, mä fär-
sin paljo, Waan sielun siell' cunnias hohta: Mä
JEsusta kytän sitt' harpu kädes, Eh' halwa kyll olen
mailman edes: Mäin Jumal omians corja.

29. Basunan äänen me caicki cuulem, Cose' h' Er-
ran Duomioll tullan, Ne walitut oikiall' puolell'
Jsan Sitt' Palmu käsissä seisoi, O! ihanat ihmisten
Tapsi wainat, Cuing' caunist te täsä nyt laulaa
taidait, Juur heljäll' uusill' kielill.

30 Mä Halleluja weisat mahdan, Nyt tään au-
tuden päivän, Sill' JEsus mun ruocki ain taiwan
mannal, ja syndini andex anda, Sijs kytos sul su-
loinen sielun Ilkä, Joca ei minua cosean hyl-
kä, Waan wahwistat Elämän Leiwäl. Amen.

Toinen Wirsi.

Wahroitus ah'erutteen, (wijnestänä Ihmisen Pojan päi-
wintä: uscon ja rakkauden harjoittamisesa.

B. c. Ah? sarutoin coseas synnistä laulat, re.

Ah! noseat sielut ylös synnin suosta; Ei sillä ta-
wall taiwan tietä juosta. Ah noseat! no-
scat! aica on jo tull; Waj etkös thado nytkän
synnill cuoll.

2. Jesuren Suollo ei ol' hyödyllinen Niincaurvan
cuin sun mieles luonollinen Sinne tänn' aina
sua raatele, Jos ett' sä hartast' armo eheile.

3. Ah! sielu parca lampus on jo sammun, Ellet sä
wirco uuteen hengen haluan, Waan' mielelläs kyll'
aina eheilet, mist' jongun wäärän ilon löytänet.

4. Ja sinä rauetta olet wielä perät Juur onduwai-
nen, ellei Herrä herät, Ja peljät sinu oikein walwo-
man, Christusta Belialis eroittaman.

5. Ehlä sull' myöskin jocu walo olis, Niin et sä
cuiteng coco armo anois, Juur sulast' armost' Her-
ran Jesuren, Jongtähdens mones siteis pöshynet.

6. Mä rucoilen sinua Herrä Jesu, Ah! armahd',
walais, misä oikiat nifut Olle, sun callist' siemen pel-
lostas, Ah! caahd' cuiteng' wihelijäisyyttä.

7. Kynnelis Jesu edesäs nyt seison; Armahd'
sieluan, cuin mones reissus Waelda, ilman yhtän
totuurta. Ah Jesu! Jesu minu wirwota.

8. Caahettei Herran pelco sulda puutu, Cost' et sä
ihees wielä perät soutu, Ett' wanha perind' macaa
hdämes *, Se saastuttaa caic' sielun ytimen.

9. Mut' joca hartast' Jesust' aina ehi, ja lähte u-
los pensyden pähist, Se ombi Herran jäsen
elämä, Se hywin elämäns on päättävä.

10. Se wijmein iloon ijancaic' isehen, niin wiedän
cuin yr' wiissas Neisykäinen, Jong lampu mailmas
on palanut, Si coscan silmäns uneen painanut.

11. Cabo jos waattes owat puhdistetut, Carisan
Weres' aina uudistetut? Se ora tuore winapuusa
on, Sentähden pyri ertes lang' cuolloon.

12. Tul Herrä Jesu? wälewyydes cansa, Tul
raacas Ystä sinun duomios cansa, Ah cuule! cuule
suuri Jumala, Ah! ole nytkin wielä Nuttaja.

13. Ah!

* 1. Mos. 8: 21. Psalm. l. 7: 14. § Psalm. l. 22: 26.

13. Ah! walais ymmärryksen ja myöds mielen, Ah
perca sydämen ja aiva kielen, Sun Niimeäs aijn caif
kis kiittämän, Ah! auita ett jo alan kiittämän.

14. JEuuren tulo kenen walmin löytä? Ah! sielu
älä enä welca tähtä, waan rucoil hartast walistusta
uutt, Ilman iun sydämmes ei toscan muut.

15. Ah JEu! JEsu herät mu wastudest,
ja anna walo ormost suurest uudest, Mut etten
enä largeis sinust pois, Waan ett' ain sielun
sinust woiman jois.

16. Tul JEsu nyt myöds herättämään caicki, Ja
waltwomahan herättyi waadi Tähtä Sun salis
joucoll walituill; Woi! etten nytjän wielä tai-
da tuff.

17. Sun tygöds JEsu, raekaudes uudes, Ja halat'
sinu hengen palawudes; Maahan sentähden caicki
järjen työ, Sun armos tähden coconans nyt lyö.

18. Ja walais silmän walol aiwan udel, Ah! JEu
nytkin wielä äändän cuuldest, tul wäke wydes cans-
sa, sielui lyö: Ett' näkisit cuing' pimiä omhi työ.

19. Siis HErra minu wahwan pida aina, Etten
elämän enä ihnyll' laina. Ah! JEsu wahwist ha-
maan loppuun ast, Ett pelastetur tulsin cuolemast.

20. Ah! cuingaa suuri ilo taimas liene, Ett' se ha-
luan sinne nytjän wiene, Ah! JEsu outa piinas
tähden nyt, Etten testedes enä Sieluan myh-

Colmas Wirsi.

W. c. Armon Lijton Enael, x.

Armo mä uyt keriälän, Että Piinas Werinen,
Wois mun surkian puhdistä; Et toscan o-
mast ansiosta.

2. Cosca Hengi sammu pois, Silloin waha
luond' olis Balmis surman wetämään, Car-
wan makiax telemään. *

* Esa. 3: 20.

3. Mä maean nyt synnissä, Hengellises cuollosa,
Ah! en Jesu hellitä, Jesu! JEu lämmitä.

4. Jesu rewintimen, Rvunä kulmä sydämen,
Seata autuax synneistän, Weres woima aña tån.

5. Piirit sielun armollas, Hengen haluun woi-
mallas, Cadonnutta lammaista Ebi ylös kärvestä.

6. Wedä ylös syndisit, Langenutta Zionit
Raken, sanas nesiellä, Etten pyhdäis esillä.*

7. Ei ol' oma hurscaus, Coscan synnisti pe-
lastus, Palcka ombi cadotus, Synnin tähden
hirmuisus.

8. Jesu armahd' syndistä, Jesu rucoil ede-
stän; Pyhä Hengi, Jesu Christ, Pelasi syn-
nin Babelist.

9. Jesu cuorman kewitä, Paha tundon se-
litä, Weres woimaa nyt halan, suo ettän täst
viel palan.

10. Suo Sun Uscos kāsītän, Hengen wa-
los omistan: Tunnon haawat parataan, Cose'
JESUS kāsītetän.

11. Zion waitiast walitta, Ellei Armo hal-
iise; Surkia ombi tilan myös, Ellen ole ar-
mon työs.

12. Uusi luondo Christures, Uudesa cuuliat-
fudes, Löhy Hengen walo uus, Waan ei jär-
jen secoitus.

13. Ilman Isän † wetämist, Ei ole odot-
tamist, Osallisurt' JESURES, Ei ratwindot
Sielulles.

14. Amen! Riitos loppumat, Cunnia suuri
taucomat, HERRA § minua armahda, Etten
Sielunn' cadota.

* Luc. 11: 18. † Joh. 6. 44. § Matth. 15: 22.

NOVA